

I Księga Kronik

Rozdział 29

Osobisty dar Dawida na rzecz budowy świątyni

1. Następnie rzekł Dawid, król, do całego zgromadzenia: Salomon, mój syn, jedyny, którego wybrał Bóg, jest jeszcze młody i niedoświadczony, dzieło zaś jest duże, gdyż nie dla człowieka jest dom ten przeznaczony, ale dla Pana, Boga. 2. Według wszelkich moich możliwości przygotowałem dla świątyni Boga mojego złoto na to, co ma być ze złota, srebro na to, co ze srebra, spiż na to, co ze spiżu, żelazo na to, co z żelaza, drzewo na to, co z drzewa, kamienie karneolowe do oprawy i na zaprawę murarską, i do mozaiki, i wszelkiego rodzaju drogie kamienie, i marmur w obfitości. 3. Ponadto, ponieważ upodobanie mam w domu Boga mojego, oddaję na rzecz świątyni Boga mojego to złoto i srebro, które jest moją osobistą własnością, oprócz tego wszystko, co przygotowałem dla przybytku świętego, 4. Mianowicie trzy tysiące talentów złota, złota z Ofiru, siedem tysięcy talentów srebra szczególnie oczyszczonego, aby wyłożyć nim ściany gmachów; 5. Aby złote było, co ma być złote, srebrne, co ma być srebrne, to wszystko, co ręcznie wyrabiają mistrze. A kto gotów dzisiaj okazać szczodłą dłoń dla Pana?

Dary dostojników dworskich Dawida

6. I złożyli ochotnie swój dar książęta rodów i książęta plemion izraelskich, i dowódcy nad tysiącami, i setnicy, i zarządcy mienia królewskiego, 7. Złożyli na potrzeby świątyni Bożej pięć tysięcy talentów złota, dziesięć tysięcy złotych daremków, dziesięć tysięcy talentów srebra, osiemnaście tysięcy talentów spiżu, sto tysięcy talentów żelaza. 8. A kto miał drogie kamienie, składał je w skarbcu świątyni Pana do rąk Jechiela, Gerszonity. 9. A lud radował się z tego, że tak ochotnie składali oni swe dary, gdyż z całego serca składali te dary Panu; również i Dawid, król, wielce się radował.

Dawid błogosławi Pana

10. Potem błogosławił Dawid Pana przed całym zgromadzeniem, mówiąc: Błogosławionyś Ty, Panie, Boże Izraela, ojca naszego, od wieków aż na wieki. 11. Twoją, Panie, jest wielkość i moc, i majestat, i sława, i chwała, gdyż wszystko, co jest na niebie i na ziemi, do ciebie należy, twoim Panie, jest królestwo i Ty jesteś wyniesiony jako głowa nad wszystko. 12. Od ciebie pochodzi bogactwo i chwała, Ty władasz nad wszystkim, w twojej ręce jest siła i moc, w twojej ręce jest to, aby uczynić kogoś wielkim i mocnym. 13. Więc teraz, Boże nasz, składamy ci dzięki i wielbimy chwalebne imię twoje. 14. Lecz czymże ja jestem i czymże jest mój lud, że możemy ochotnie składać tobie dary? Wszak od ciebie pochodzi to wszystko i daliśmy tylko to, co z twojej ręki mamy. 15. Gdyż pielgrzymami jesteśmy przed tobą i przychodniami, jak wszyscy ojcowie nasi; jak cień są dni nasze na ziemi, beznadziejne. 16. Panie,

Boże nasz, całe to bogactwo, które przygotowaliśmy, aby zbudować przybytek dla świętego imienia twego, z twojej ręki pochodzi i twoim jest to wszystko. **17.** Wiem też, o Boże mój, że Ty badasz serce i masz upodobanie w prawości; toteż szczerym sercem złożyłem w darze to wszystko, teraz zaś widzę, że twój lud, który tutaj się znajduje, z radością i ochotnie tobie składa dary. **18.** Panie, Boże ojców naszych Abrahama, Izaaka i Izraela, zachowaj to po wszystkie czasy jako wyraz myśli i uczuć ludu twego i umocnij serce ich w przywiązaniu do ciebie. **19.** Synowi mojemu, Salomonowi, daj serce niezłomne do przestrzegania twoich przykazań, twoich rad i twoich ustaw, i do wykonania wszystkiego, co niezbędne, aby zbudował dom, dla którego ja to przygotowałem.

Salomon następcą króla Dawida

20. Potem rzekł Dawid do całego zgromadzenia: Błogosławcie Pana, Boga waszego! I błogosławiło całe zgromadzenie Pana, Boga ich ojców, i pochylili się, i oddali pokłon Panu i królowi, **21.** I złożyli Panu ofiary krwawe. Nazajutrz zaś złożyli Panu na ofiary całopalne: tysiąc cielców, tysiąc baranów i tysiąc jagniąt wraz z ich ofiarami z płynów, wraz z mnóstwem ofiar krwawych za całego Izraela. **22.** Jedli też i pili przed Panem w tym dniu w wielce radosnym nastroju, po czym po raz drugi obwołali Salomona, syna Dawida, królem i namaścili go dla Pana na księcia, Sadoka zaś na kapłana. **23.** Potem zasiadł Salomon na tronie Pana jako król zamiast Dawida, swego ojca, i dobrze mu się powodziło, cały Izrael zaś był mu posłuszny. **24.** Wszyscy też książęta i rycerstwo, jak również wszyscy synowie króla Dawida poddali się Salomonowi jako królowi. **25.** Pan zaś nader wywyższył Salomona w oczach całego Izraela i obdarzył go dostojenstwem władzy królewskiej takim, jakiego nie miał przed nim żaden król izraelski. **26.** Dawid, syn Isajego, panował nad całym Izraelem. **27.** Okres jego panowania nad Izraelem wynosił czterdzieści lat; w Hebronie panował siedem lat, w Jeruzalemie zaś trzydzieści trzy. **28.** I umarł w podeszłym wieku, syty życia, bogactwa i chwały, a władzę królewską po nim objął jego syn, Salomon. **29.** A dzieje króla Dawida, te poprzednie i późniejsze, były już opisane w Dziejach Jasnowidza Samuela, w Dziejach Proroka Natana i w Dziejach Jasnowidza Gada, **30.** Wraz z całym jego królowaniem, jego potęgą i wydarzeniami, jakie miały miejsce zarówno u niego samego, jak w Izraelu, jak we wszystkich królestwach świata.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01